

รายงานการจัดการความรู้

Knowledge Management (KM)

“การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร”

สถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ฝ่ายพัฒนางานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

คำนำ

การจัดการความรู้ เรื่อง “การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” เป็นบทบาทที่สำคัญของหน่วยงานในการรวบรวม สกัดองค์ความรู้ส่วนสำคัญของการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นนโยบายหลักของการพัฒนาในด้านการวิจัย ตามยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และแผนแม่บทการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (ระยะ 15 ปี พ.ศ. 2565 - 2579) ไว้อย่างครบถ้วน ประกอบกับข้อมูลจากการสำรวจความต้องการของนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่มีความจำเป็นและต้องการที่จะพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการส่งงานวิจัย ให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยการดำเนินงานจัดการความรู้ครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน ไว้ 3 ข้อ คือ 1. เพื่อกำหนดประเด็นของการจัดการความรู้ และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 2. เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และ 3. เพื่อจัดทำชุดความรู้เรื่องการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ทั้งนี้ สถาบันวิจัยและพัฒนา มีความมุ่งมั่นอย่างยิ่งที่จะให้กระบวนการจัดการความรู้นี้ ไปสู่สังคมการเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาระบบการบริหารงานวิจัย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ให้ก้าวทันโลกต่อไปในอนาคต

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สารบัญ

	หน้า
ตอนที่ 1 บทนำ	
หลักการและเหตุผล	4
วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้	5
ประเด็นกำหนดความรู้และเป้าหมายการจัดการความรู้	6
ตอนที่ 2 การดำเนินงาน	
กระบวนการดำเนินงานจัดการความรู้	7
ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานจัดการความรู้	11
ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการความรู้	12
ประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินงาน	12
ตอนที่ 3 บทสรุป	
สรุปผลการจัดการความรู้	13
ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	14
ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดการความรู้ครั้งต่อไป	14
บรรณานุกรม	16
ภาคผนวก	16
คู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	

ตอนที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ 1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม และ 2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม “การจัดการความรู้” จึงมีไว้สำหรับนักปฏิบัติ การจัดการความรู้ คือ เครื่องมือ เพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ 1. บรรลุเป้าหมายของงาน 2. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน 3. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และ 4. บรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน องค์กรประกอบสำคัญของการจัดการความรู้ (Knowledge Process) มีอยู่ด้วยกัน 3 ส่วน คือ “คน” ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นแหล่งความรู้ และเป็นผู้นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ “เทคโนโลยี” เป็นเครื่องมือเพื่อให้คนสามารถค้นหา จัดเก็บ แลกเปลี่ยน รวมทั้งนำความรู้ไปใช้อย่างง่าย และรวดเร็วขึ้น และ “กระบวนการความรู้” นั้น เป็นการบริหารจัดการ เพื่อนำความรู้จากแหล่งความรู้ไปให้ผู้รู้ เพื่อทำให้เกิดการปรับปรุง และนวัตกรรม องค์กรประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้ จะต้องเชื่อมโยงและบูรณาการอย่างสมดุล การจัดการความรู้ของกรมการปกครอง จากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 กำหนดให้ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเหมาะสมต่อสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้การทำงานบรรลุผลตามเป้าหมาย กิจกรรมกระบวนการจัดการความรู้ (KM Process) และกิจกรรมกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Change Management Process) จึงประกอบควบคู่กันไปเพื่อนำไปสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ต่อไป (วิจารณ์ พานิช : 2551)

ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้มีเสถียรภาพความจำเป็นต้องอาศัยความรู้และความก้าวหน้าในการวิจัยและนวัตกรรม ที่ต้องมีการสร้างและสะสมองค์ความรู้ให้ทันสมัยตลอดเวลา โดยยุทธศาสตร์ชาติที่ 4 มุ่งเน้นที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากรและระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ประกอบด้วย 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) การปรับระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ 2) บุคลากรและเครือข่ายการวิจัยและนวัตกรรม 3) ระบบบริหารจัดการงานวิจัย 4) เขตเศรษฐกิจนวัตกรรม 5) ระบบแรงจูงใจ 6) โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ และ 7) โครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัย ซึ่งจากแผนยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้มีการจัดทำแผนแม่บทการวิจัยฯ (ระยะ 15 ปี พ.ศ. 2565 – 2579) ซึ่งได้บรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ที่ 4 ไว้ว่า การพัฒนาระบบบริหารจัดการ มีเป้าหมายการดำเนินงาน 2 ด้าน คือ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติ ด้านการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ และ 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และคล่องตัว มุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาล ความพร้อม และความสามารถปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ กลยุทธ์ที่ 11 การวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถาบันวิจัยและพัฒนา ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย ประกอบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ยังไม่มีระบบสารสนเทศที่ใช้สำหรับการบริหารและจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยที่เป็นรูปธรรม และนักวิจัยของมหาวิทยาลัยมีความต้องการที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการส่งงานวิจัยในรูปแบบ CD มาเป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่งานต่อการส่งงานวิจัย จึงได้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สำหรับการขับเคลื่อนงานด้านการวิจัย และได้ดำเนินการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานระบบ เพื่อให้เกิดกระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่การใช้งานที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้

1. เพื่อกำหนดประเด็นของการจัดการความรู้ และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. เพื่อจัดทำชุดความรู้เรื่องการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประเด็นกำหนดความรู้และเป้าหมายการจัดการความรู้

การใช้งานระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นประเด็นหลักของการจัดการความรู้ เพื่อยกระดับการบริหารและจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครสู่ความเป็นเลิศ การจัดการความรู้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย จึงเป็นสารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ เป็นเนื้อหาข้อมูลซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ทฤษฎี หลักการ รูปแบบ กรอบความคิด หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่มีความจำเป็น และนำเอาประสบการณ์กับสารสนเทศใหม่ ๆ มาผสมรวมเข้าด้วยกัน

จึงสรุปได้ว่า การจัดการความรู้ Knowledge Management (KM) เรื่อง “การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” เป็นบทบาทที่สำคัญของหน่วยงานในการรวบรวมสกัดองค์ความรู้ส่วนสำคัญของการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นนโยบายหลักของการพัฒนาในด้านการวิจัย ตามยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และแผนแม่บทการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (ระยะ 15 ปี พ.ศ. 2565 - 2579) ไว้อย่างครบถ้วน ประกอบกับข้อมูลจากการสำรวจความต้องการของนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่มีความจำเป็นและต้องการที่จะพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการส่งงานวิจัย ให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยการดำเนินงานจัดการความรู้ครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน ไว้ 3 ข้อ คือ 1. เพื่อกำหนดประเด็นของการจัดการความรู้ และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 2. เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และ 3. เพื่อจัดทำชุดความรู้เรื่องการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยมีประเด็นของการจัดการความรู้ที่สำคัญ คือ การใช้งานระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งจะมีการกล่าวกระบวนการและขั้นตอนของการจัดการความรู้ในตอนต่อไป

ตอนที่ 2

การดำเนินงาน

กระบวนการดำเนินงานจัดการความรู้

การจัดการความรู้ Knowledge Management (KM) เรื่อง “ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” เป็นภารกิจหนึ่งของสถาบันวิจัยและพัฒนา ที่เกิดจากนโยบายหลักของการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยสู่ความเป็นเลิศ และเป็นความต้องการของนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่มีเสียงสะท้อนจากการส่งงานวิจัยของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการส่งงานวิจัย ให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น สถาบันวิจัยและพัฒนาจึงได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว มาสู่การพัฒนาเป็น ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และเพื่อให้เกิดการใช้งานระบบอย่างสมบูรณ์ จึงใช้กระบวนการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานระบบ เพื่อให้เกิดกระบวนการดังกล่าว เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่การใช้งานที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยมีกระบวนการดำเนินงานจัดการความรู้ อ้างอิงจาก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ก.พ.ร. : 2547) มี 7 ขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)

สถาบันวิจัยและพัฒนา วิเคราะห์ และกำหนดบ่งชี้ความรู้โดยผ่านที่ประชุมสำนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา ครั้งที่ 2/2567 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2567 โดยมีมติเห็นว่า การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย และสมควรที่จะนำองค์ความรู้จากการพัฒนาระบบนี้ ถ่ายทอดไปยังนักวิจัยของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการใช้งานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)

หลังจากที่ สถาบันวิจัยและพัฒนา ได้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และได้วิเคราะห์และกำหนดบ่งชี้ความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการใช้งานระบบฯ ร่วมกันในที่ประชุมสำนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ได้มีการทบทวนบุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้งานระบบฯ เป็นสำคัญ คือ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการของฝ่ายพัฒนางานวิจัย และเจ้าหน้าที่จากสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี ได้ร่วมทำการวิเคราะห์

สังเคราะห์ อภิปราย หาข้อสรุป และเรียนรู้ไปพร้อมกัน จนเกิดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานระบบฯ ที่เหมาะสมต่อการใช้งานสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับนักวิจัยผู้ใช้งานต่อไปได้ เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนร่วมกัน

3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization)

ในการถ่ายทอดส่งผ่านชุดความรู้การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย ฝ่ายพัฒนา งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา จึงได้นำความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ อภิปราย หาข้อสรุปการใช้งานระบบฯ มาเรียบเรียงกำหนดขอบเขตของการใช้งานระบบออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ระบบการจัดการข้อมูลสำหรับผู้ใช้งาน และผู้ดูแลระบบ

- 1.1 ผู้ดูแลระบบ (เลขานุการคณะกรรมการวิชาการฯ, ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิชาการฯ)
- 1.2 ผู้ทบทวนโครงการวิจัย (กรรมการจริยธรรมสมทบประจำคณะ)
- 1.3 ผู้วิจัย (หัวหน้าโครงการวิจัย)

ส่วนที่ 2 ระบบการจัดการข้อมูลโครงการวิจัย

- 2.1 ผู้ดูแลระบบ สามารถในการจัดการ คือ สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไข และปรับเปลี่ยนข้อมูล
- 2.2 ผู้ดูแลระบบ สามารถแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยไปยังผู้วิจัยได้ และแจ้งสถานะของโครงการวิจัยได้
 - 2.2.1 แจ้งผลการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการรับรอง
 - 2.2.2 แจ้งผลการพิจารณาการขอขยายเวลาและต่อใบรับรองโครงการ
 - 2.2.3 แจ้งผลการพิจารณารายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย
 - 2.2.4 แจ้งผลการพิจารณาปิดโครงการวิจัยโดยสมบูรณ์
 - 2.2.5 แจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยที่มีความเบี่ยงเบนไปจากข้อเสนอโครงการ
 - 2.2.6 แจ้งผลการพิจารณาการรายงานความปลอดภัยของโครงการ
 - 2.2.7 แจ้งผลการพิจารณาการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด
- 2.3 ผู้ดูแลระบบ สามารถออกเลขที่โครงการวิจัยเป็นลำดับ โดยกำหนดเลขที่โครงการ (ประเภทโครงการ. ลำดับโครงการ / ปีงบประมาณ) ดังนี้
 - 2.3.1 ประเภทโครงการ 01 หมายถึง โครงการวิจัยงบประมาณกองทุนวิจัย
 - 2.3.2 ประเภทโครงการ 02 หมายถึง โครงการวิจัยงบประมาณแผ่นดิน
 - 2.3.3 ประเภทโครงการ 03 หมายถึง โครงการวิจัยแหล่งทุนภายนอก/ทุนวิจัยส่วนตัว
- 2.4 ผู้ดูแลระบบ สามารถออกหนังสือรับรองจริยธรรมโครงการวิจัย/อัฟโฟลด์หนังสือรับรองจริยธรรมโครงการวิจัยได้

2.5 กรรมการผู้ทบทวนโครงการวิจัย สามารถบันทึกประวัติผู้ประเมิน และสามารถประเมินโครงการวิจัยได้ โดยมีความสามารถในการจัดการข้อมูลโครงการ ดังนี้

2.5.1 สามารถพิจารณาโครงการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องผ่านระบบออนไลน์ได้

2.5.2 สามารถส่งผลการประเมินให้ผู้ดูแลระบบได้

2.5.3 สามารถให้ความเห็นโครงการวิจัยที่ขอรับการพิจารณา ได้

2.6 ผู้วิจัย สามารถบันทึกประวัติผู้วิจัย และสามารถส่งข้อมูลโครงการวิจัยเข้ามาในระบบ และสามารถโหลดหนังสือรับรองจริยธรรมโครงการวิจัยได้ โดยมีความสามารถในการจัดการ ดังนี้

3.6.1 ส่วนการยื่นขอรับการรับรองจริยธรรม

3.6.1.1 แบบยื่นขอรับการพิจารณาจริยธรรม

3.6.1.2 ข้อเสนอโครงการวิจัยฉบับเต็ม

3.6.1.3 เครื่องมือวิจัย

3.6.1.4 เอกสารข้อมูลคำอธิบายโครงการวิจัย

3.6.1.5 เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

3.6.1.6 เอกสารเชิญชวนกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโครงการวิจัย

3.6.1.7 เอกสารขอความร่วมมือจากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น

3.6.1.8 เอกสารการอนุมัติการทำวิจัยจากกรรมการวิทยานิพนธ์

3.6.1.9 คู่มือผู้วิจัยที่ใช้ผลิตภัณฑ์ยา

3.6.1.10 ใบรับรองการขายยาในประเทศผู้ผลิต

3.6.1.11 ใบอนุมัติให้เป็นยาที่อยู่ระหว่างการศึกษาวิจัย

3.6.1.12 ใบอนุมัติการขึ้นทะเบียนยาจาก อย.

3.5.1.13 ใบรับรอง/เห็นชอบ/รายงานผลการพิจารณาจาก REC ที่อื่น

3.5.1.14 เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

3.6.2 ส่วนการยื่นขอขยายเวลาและต่อใบรับรองโครงการวิจัย

3.6.2.1 เอกสารแบบคำร้องขอขยายเวลา

3.6.3 ส่วนของการรายงานความก้าวหน้าโครงการ

3.6.3.1 เอกสารรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย

3.6.4 ส่วนของการปิดโครงการวิจัยโดยสมบูรณ์

3.6.4.1 รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

3.6.5 ส่วนของโครงการวิจัยที่เกิดความเบี่ยงเบนไปจากข้อเสนอโครงการ

3.6.5.1 รายงานการเบี่ยงเบน

3.6.6 ส่วนของการรายงานความปลอดภัยของโครงการ

3.6.6.1 รายงานความปลอดภัยของโครงการ

3.6.7 ส่วนของการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด

3.6.7.1 รายงานการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด

ส่วนที่ 3 ระบบการติดตามผลการดำเนินงานสถานะโครงการวิจัย

3.1 ผู้ดูแลระบบ

3.1.1 ติดตามผลการดำเนินงานสถานะโครงการวิจัยได้ทุกโครงการ

3.1.2 ติดตามผลการประเมินโครงการ

3.2 กรรมการผู้ทบทวนโครงการวิจัย

3.2.1 ติดตามผลการพิจารณาทบทวนโครงการที่ตนเองพิจารณา

3.3 ผู้วิจัย

3.3.1 ติดตามสถานะโครงการวิจัยของตนเอง

3.3.2 ติดตามผลการประเมินโครงการวิจัยของตนเอง

ส่วนที่ 4 ระบบการรายงานผลสถานะโครงการวิจัย

4.1 ระบบสามารถรายงานสถานะโครงการวิจัยได้ ตามประเภทของโครงการ ปีงบประมาณ คณะ

4.2 ระบบสามารถแสดงผลการแจ้งเตือนโครงการวิจัยที่ใกล้หมดเวลาล่วงหน้า 2 เดือน

4.3 ระบบสามารถสืบค้น โครงการวิจัย ผู้ทบทวนโครงการวิจัย ผู้ประเมินโครงการวิจัย และผู้วิจัยได้

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement)

ฝ่ายพัฒนางานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา ได้มีการรายงานผลการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผ่านที่ประชุมคณะกรรมการวิชาการและจริยธรรม ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัย และที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินของสภามหาวิทยาลัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม ตามลำดับ เพื่อประมวลและกลั่นกรองขอเขตการใช้งานระบบฯ ก่อนนำความรู้ที่ได้มาเรียบเรียงจัดเป็นชุดคู่มือการใช้งานการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

5. การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access)

สถาบันวิจัยและพัฒนา ได้นำคู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยเผยแพร่บนเว็บไซต์สถาบันวิจัยและพัฒนา เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นกระบวนการขั้นตอนการใช้งานที่ชัดเจน และหากมีข้อสงสัยผู้ใช้งานระบบ สามารถที่จะติดต่อสอบถาม แลกเปลี่ยนประเด็นปัญหาการใช้งานเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยทำการทดลองใช้งานกับกลุ่มนักวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสำนักงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) เป็นกลุ่มแรก และเก็บข้อมูลเสียงสะท้อนจากผู้ใช้งานเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขระบบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Access)

การแบ่งปันความรู้การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้ดำเนินงานรูปแบบระบบที่พี่เลี้ยงภายในองค์กร โดยผู้ที่มีความรู้หลักในการใช้งานระบบฯ คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ฝ่ายพัฒนางานวิจัย จะคอยช่วยเหลือสนับสนุน แนะนำ แก้ปัญหา และให้คำปรึกษากับผู้ที่ไม่เข้าใจระบบฯ ภายในหน่วยงาน หรือ นักวิจัยที่ใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย

7. การเรียนรู้ (knowledge Access)

ในกระบวนการเรียนรู้การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งถือได้ว่าเป็นระบบใหม่ที่มาสนับสนุนการใช้งานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย เป็นขั้นตอนหนึ่งของการจัดการความรู้ภายในองค์กร ที่อาศัยการเรียนรู้ ตั้งข้อสังเกต แก้ไขปัญหาไปพร้อม ๆ กัน ผ่านการเรียนรู้ ระดมความคิดร่วมกันระหว่างผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการในที่ประชุมสำนักงานสถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นหลัก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน และความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ครั้งนี้ เป็นจุดประกายให้สถาบันวิจัยและพัฒนา นำไปพัฒนาต่อยอดการใช้งานระบบที่สามารถไปสู่ ระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครต่อไปได้ในอนาคต

ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานจัดการความรู้

จากการดำเนินงานจัดการความรู้ เรื่อง การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า ในระยะแรกมีการสะท้อนปัญหาการใช้งานระบบฯ ค่อนข้างสูง ด้วยเนื่องจากเซฟเวอร์ที่รองรับการใช้งานระบบมีปัญหา และฟังก์ชันต่าง ๆ ของระบบ ยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน โดยได้มีการประชุมคณะทำงาน แลกเปลี่ยน พูดคุย ปรึกษาหารือกับผู้มีความรู้ของระบบ พร้อมทั้งได้รับข้อสังเกตจากคณะกรรมการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง จนเกิดกระบวนการ

เรียนรู้ ปรับปรุงแก้ไข จนกระทั่งพัฒนาระบบได้อย่างสมบูรณ์ ได้เกิดมิติใหม่ของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัย โดยจะมีนโยบายเริ่มใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในรอบพิจารณาทุนวิจัย (กองทุนวิจัย รอบที่ 2 ประจำปีงบประมาณ 2567) เป็นต้นไป

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการความรู้

1. ความคิดริเริ่มของการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ของผู้บริหาร ตั้งแต่สภามหาวิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดี ตลอดจนผู้บริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา ที่ต้องการให้ระบบด้านกรวิจัยมีความทันสมัย ทันต่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่นำเทคโนโลยีมารองรับการทำงานในยุคดิจิทัล
2. บุคลากรมหาวิทยาลัยที่ร่วมมือกันอย่างจริงจัง ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ของระบบร่วมกัน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี ที่เป็นกำลังสำคัญช่วยพัฒนาให้ระบบสามารถใช้งานได้เป็นปกติ เจ้าหน้าที่จากสถาบันวิจัยและพัฒนา ที่ช่วยถ่ายทอดข้อมูลออกแบบฟังก์ชันต่าง ๆ ของระบบให้ผู้พัฒนาระบบสามารถเขียนระบบออกมาได้ นักวิจัยผู้ใช้งานระบบที่ช่วยสะท้อนปัญหาของการใช้งานระบบเพื่อนำปรับปรุงพัฒนาให้มีความสมบูรณ์

ประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินงาน

1. มหาวิทยาลัยมีผลกรดำเนินงานจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เกิดกระบวนการพัฒนาความรู้ ทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. สถาบันวิจัยและพัฒนา มีชุดความรู้เรื่องการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตอนที่ 3

บทสรุป

สรุปผลการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ Knowledge Management (KM) เรื่อง “ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” เกิดขึ้นจากนโยบายหลักของการพัฒนาในด้านการวิจัย ตามยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และแผนแม่บทการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (ระยะ 15 ปี พ.ศ. 2565 - 2579) ประกอบกับความต้องการพัฒนารูปแบบการจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ของบุคลากรนักวิจัยทุกสังกัดคณะ ที่มีความต้องการที่จะปรับเปลี่ยนกระบวนการ โดยการลดปริมาณการใช้แผ่น CD บันทึกข้อมูล และ ลดปริมาณการใช้กระดาษลงในการส่งเอกสารการวิจัยลง เพื่อความทันสมัยในยุคดิจิทัลและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อสนับสนุนส่งเสริมนโยบายที่เป็นประโยชน์ และแก้ปัญหาความต้องการของนักวิจัยสถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักสำคัญของการพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย จึงเสนอแนวทางโดยการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครขึ้น ซึ่งผ่านการเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยให้ดำเนินการดังกล่าว

การพัฒนาระบบนี้ได้ ได้มีการทบทวน วิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหา สกัดออกมาจนเป็นความรู้ที่สำคัญต่อการใช้งานระบบนี้ขึ้น จึงเกิดกระบวนการจัดการความรู้ (KM) เรื่อง “การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน 3 ข้อ คือ 1. เพื่อกำหนดประเด็นของการจัดการความรู้ และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 2. เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และ 3. เพื่อจัดทำชุดความรู้เรื่องการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยมีกระบวนการในการจัดการความรู้ (KM) คือ

1. การออกแบบผลงาน/ชุดความรู้ ได้มีการจัดทำคู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 1 ชุด โดยมีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวข้องกับการใช้งานระบบฯ ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ระบบการจัดการข้อมูลสำหรับผู้ใช้งาน และผู้ดูแลระบบ ส่วนที่ 2 ระบบการจัดการข้อมูลโครงการวิจัย ส่วนที่ 3 ระบบการติดตามผลการดำเนินงานสถานะโครงการวิจัย และส่วนที่ 4 ระบบการรายงานผลสถานะโครงการวิจัย โดยเผยแพร่คู่มือชุดความรู้ดังกล่าวบนเว็บไซต์สถาบันวิจัยและพัฒนา

2. การดำเนินงานจัดการความรู้ได้กำหนดกรอบการดำเนินงานกิจกรรมจัดการความรู้ เรื่อง “การใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” ไว้ 7 ขั้นตอน คือ 1. การบ่งชี้

ความรู้ 2. การสร้างและแสวงหาความรู้ 3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ 4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5. การเข้าถึงความรู้ 6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ 7. การเรียนรู้

3. ทฤษฎีการที่ใช้ในการดำเนินงานจัดการความรู้ (สวทช. : 2564 อ้างอิงจาก Mercy Harper: 2019) ได้แก่ 1. ยุทธศาสตร์ (strategy) ได้ใช้แผนยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และแผนแม่บทการวิจัย กลยุทธ์ที่ 11 การวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2. บุคลากร (people) ได้ใช้บุคลากรด้านการวิจัย และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการวิจัย มาร่วมกันรวบรวมความรู้ วิเคราะห์ความรู้ สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานระบบบริหารจัดการงานวิจัย 3. เทคโนโลยีสารสนเทศ (content/IT) ได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ตั้งแต่ ขั้นตอนการการบ่งชี้ความรู้ ไปจนถึง ขั้นตอนการเรียนรู้ภายในองค์กร

4. ผลสัมฤทธิ์ที่ได้ เกิดมิติใหม่ของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัย โดยจะมีนโยบาย เริ่มใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในรอบพิจารณาทุนวิจัย (กองทุนวิจัย รอบที่ 2 ประจำปีงบประมาณ 2567) จึงทำให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบระบบที่พี่เลี้ยง ภายในองค์กร คอยแนะนำ ชี้แนะ ร่วมกันระหว่างผู้ดูแลระบบ ผู้ประเมินโครงการ และผู้ใช้งานระบบ เกิด กลยาคมมิตรและบรรยากาศการเรียนรู้ภายในองค์กรไปพร้อมกัน ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะเพื่อต่อยอดและพัฒนาการใช้งานระบบอย่างต่อเนื่อง

5. การเผยแพร่คู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย ผู้ใช้งานสามารถดาวน์โหลดเอกสารคู่มือ เพื่อศึกษา เรียนรู้ฟังก์ชันการใช้งานได้ผ่านทางเว็บไซต์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร <https://irdp.pnru.ac.th/>

ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

1. เนื่องจากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นระบบใหม่ที่ทดสอบการใช้งานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ทำให้ผู้รู้เรื่องการใช้งานระบบฯ มีจำกัด จึงอาศัยการเรียนรู้ ตั้งข้อสังเกตจากผู้มีความรู้ ผู้ใช้งาน ผู้มีประสบการณ์ในการใช้งานระบบที่หลากหลาย เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปพร้อมกัน

ข้อเสนอแนะในการจัดการความรู้ครั้งต่อไป

1. ควรมีการจัดการความรู้ในประเด็นการใช้งานระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เช่น ระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ระบบการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย เป็นต้น

2. ควรใช้รูปแบบกระบวนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น การสอนงาน (Training) การโค้ช (Coaching) การให้คำปรึกษา (Consulting) เป็นต้น

บรรณานุกรม

วิจารณ์ พานิช. (2551). การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สคส.).

Mercy Harper (October 21, 2019). What are the Best Four Components of Knowledge Management?. Retrieved July 26, 2021, from <https://www.apqc.org/blog/what-are-best-four-components-knowledge-management> 3 ส.ค. 2564 [สืบค้นวันที่ 1 พ.ค. 2567]

ภาคผนวก